

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla dr. Gyovai Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek, a fellebbezési eljárásban dr. Trungel Sarolta ügyvéd által képviselt alperes ellen, tagdíjtartozás iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2009. november 3. napján meghozott 22.P.20.370/2009/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint + áfa fellebbezési eljárási perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében 22.500.- Ft és 2007. április 1. napjától számított kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest 2006. január 1. napjától 2007. március 31. napjáig felmerült és meg nem fizetett tagdíj címén.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. A felperes követelését jogszerűtlennek tartotta, mert a felperes nem járt el az alapszabály 58. pontja szerint, továbbá 2001. év elejétől nem dolgozott orvosként.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében kötelezte az alperest, fizessen meg a felperesnek 22.500.-forintot és ezen összeg után 2007. április 1. napjától a kifizetésig járó a mindenkoros jegybanki alapkamattal megegyező összegű kamatait, valamint 10.000.- Ft + áfa, összesen 12.500.- Ft ügyvédi munkadíjat és 7.000.- Ft lerótt illetéket, mint perköltséget.

Az ítélet indokolása értelmében a 2007. március 31. napjáig hatályban volt 1994. évi XXVIII. tv. 20. § (1)-(2) bekezdés, 23. § (1) bekezdés szerint orvosi tevékenységet csak kamarai tag végezhet. A felperes alapszabálya III. fejezet 57., 58., 61. pontjának rendelkezéseiből az elsőfokú bíróság azt a következtetést vonta le, hogy a kamara tagja mindaddig amíg a tagsági jogviszonya fennáll a tagdíj fizetésére köteles és megállapította, hogy miután az alperes esetében a tagsági viszony a törvény hatályaon kívül helyezése miatt szűnt meg, ezért a perbeli időszakra fizetési kötelezettsége fennáll, mert az a tény, hogy orvosi tevékenységet ez idő alatt nem végzett, a tagdíjfizetési kötelezettség alól nem mentesíti. Rámutatott arra, hogy az alapszabály a kamrai tagok közül történő törlés esetén teszi kötelezővé a fizetési felszólítást. Megállapította, hogy az alperes a Ptk. 298. § a) pontja alapján késedelembe esett a tagdíj fizetésével, ezért a Ptk. 301. § (1) bekezdése alapján kamat fizetésére köteles. A perköltség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy mondja ki a másodfokú bíróság a felperes követelésének megalapozatlanságát. Az 1994. évi XXVIII. tv. 23. § (1) bekezdés b) pontja, 19. § (1) bekezdés, 19. § (1) bekezdés e) pontja, az alapszabály 58. pontja felhívásával a fellebbezését arra alapította, hogy a felperes nem az alapszabálynak megfelelően járt el; a tagsági viszonyát 2006. június havi tagdíj elmaradásakor, írásbeli felszólítás megküldését követő 30 napon belül, azaz legkésőbb 2006. augusztus hónapban meg kellett volna szüntetni, amennyiben az elmaradását írásbeli felszólítás ellenére sem rendezi. Álláspontja szerint a felperes köteles lett volna írásbeli fizetési felszólítást küldeni, és a követelése ekkor lenne megalapozott. Állította, hogy írásbeli felszólítást nem kapott.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Hivatkozott arra, hogy nem kötelezettsége kizárni a nem fizető tagot és nem kötelezte semmi felszólítás küldésére, ezért nem ajánlottan postázta azt.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű mérlegelésével állapította meg a tényállást és megalapozott az érdemi döntése is.

A fellebbezésben foglaltakra figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá:

A 2007. március 31. napjáig hatályos és a jelen jogvitára alkalmazandó a Magyar Orvosi Kamaráról szóló 1994. évi XXVIII. tv. 1. § (1) bekezdés, 2. § (1) bekezdés b) pont, 9. § (1) bekezdés alapján a felperesi kamara e törvény rendelkezései, és a saját maga alkotta alapszabály szerint működik.

A törvény 19. § (1) bekezdés e) pontjából következően a kamarai tag kötelezettsége a tagdíj fizetése. A felperes alapszabályának 57. pontja ugyancsak kimondja a tag tagdíjfizetési kötelezettségét.

A felperesi kamarának tagja volt az alperes. A tagot, az alapszabály értelmében, tagsági viszonya megszűnéséig tagdíjfizetési kötelezettség terheli.

Az alperes tagsági viszonyának megszűnését nem bizonyította. Az alperes saját előadása szerint is csak 2006. január 1. napjától nem fizette meg a kamarai tagdíjat, ezt megelőző kötelező kamarai tagsági időszakban tagdíjfizetési kötelezettségének az előírt mértékben eleget tett.

Az 1994. évi XXVIII. törvény 23. §-a meghatározza a kamarai tagság megszűnésének eseteit. A felperes alapszabálya lényegében ezzel összhangban szabályozza a tagság megszűnésének eseteit, feltételeit. Az alperes által hivatkozott, a tag törléséről rendelkező alapszabály 58. pontja írásbeli felszólítás ellenére történő tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztásához köti a tagot törlő határozat meghozatalát. A törlés feltételül szabott írásbeli felszólítás tekintetében az alapszabály nem tartalmaz rendelkezést, nem szabályozza részletesen a felszólítás küldésének feltételeit, módját. A hiányos alapszabályi rendelkezések kiterjesztő értelmezésének helye nincs. Így nem tehető olyan megállapítás sem, hogy a tagdíj hátralékkal rendelkező tag írásbeli felszólítása a felperes kötelezettsége lett volna. A kamarai tagsági jogviszony nem szerződéses jogviszony, így a szerződésszegés nem értelmezhető és a Ptk-nak a szerződésszegésre vonatkozó szabályai sem alkalmazhatók a felperes és az alperes közötti tagsági jogviszonyból eredő jogvitában.

Tény, hogy az alperes a 2006. évi tagdíjfizetési kötelezettségére vonatkozóan 2007. március 31. napjáig felszólítást nem kapott, ezért az alapszabály 58. pontja alkalmazása fel sem merülhetett. Az alperes tagsági viszonya 2007. március 31-ét megelőző megszűnése nem volt megállapítható.

A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján az alperes 2007. március 31. napjáig a felperesi kamara tagja volt, így a tagdíjfizetési kötelezettség terhelte.

Mindezek kiemelésével az elsőfokú bíróság érdemi döntésének megváltoztatására alap nem volt.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés értelmében helybenhagyta.

A fellebbezési eljárási költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján határozott, melyben a felperest képviselő ügyvéd díját a 32/2003. (VIII. 22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont és (5) bekezdés 4/A. § (1) bekezdés alapján számolta el.

Budapest, 2010. április 27.

. Lizák Tibor sk.
a tanács elnöke

. Merőtey Anikó sk.
sk.
előadó bíró

Dr. Molnár Ágnes
bíró

A kiadmány hitelélül:

Réczi Imréné
bírószági ügyintéző